

התנים הקטנים והאריה

אגדה הודית

פעם ביער-עד גדול חי אריה גדול והוא היה למלך היער. מתי שרק רצה לאכול הוא יצא מהמאורה שלו שבין הסלעים ונתן שאגה חזקה. אחרי ששאג מספר פעמים כל חיות היער היו כה מבוהלות שיצאו מהמערות ומקומות מסתור שלהן והתרוצצו הנה והנה כדי לברוח. ואז האריה יכול היה לראות אותן, התנפל וטרף אותן. הוא עשה זאת לעתים קרובות ובסוף לא נשארו ביער חיות בכלל, מלבד זוג תנים קטנים, אמא תן קטנה ואבא תן קטן. הרבה פעמים כבר הם ברחו מהאריה והיו כבר עייפים מאוד וקשה היה להם לרוץ מהר. ויום אחד שמעו את האריה קרוב מאוד אליהם כך שאמא תן נבהלה ואמרה "הו, אבא תן, אבא תן! אני חושבת שהגיע הסוף שלנו. הפעם האריה בטוח יתפוס אותנו!"

"שטויות, אמא תן" אמר אבא תן הקטן "בואי, נרוץ עוד קצת!" והם רצו, רצו, רצו מהר מאוד וגם הפעם האריה לא תפס אותם.

אך הגיע יום שהאריה היה עוד יותר קרוב ואמא תן הקטנה הייתה מבוהלת עוד יותר. "הו, אבא תן, אבא תן, הפעם הוא בטוח יואכל אותנו!" "אל בהלה, אמא" אמר אבא תן הקטן "רק תעשי מה שאומר לך, והכל יהיה בסדר."

ואז שני התנים הערומים החזיקו בכפותיהם, רצו ישר אל האריה, והעמידו פנים כאילו היו רוצים כבר מזמן לבוא אליו. כשהאריה ראה אותם הוא נעמד על רגליו האחוריות ושאג בקול המאיים ביותר "יצורים עלובים קטנים. בואו ואוכל אתכם מיד! למה לא באתם קודם?"

ואז אבא תן השתחוה עמוק. "נכון, אבא אריה" אמר "ידענו שאלינו לבוא קודם והתכוונו לבוא קודם, אך כל פעם שיצאנו מהמאורה שלנו יצא מבין העצים אריה ענקי ומפחיד ושאג עלינו. הוא הפחיד אותנו מאוד וברחנו מהר."

"מה זאת אומרת?" שאג האריה "אין מלבדי אריה אחר ביער זה, ואתם יודעים זאת."

"אכן, אכן, אבא אריה" אמר התן הקטן "אני יודע שזה מה שכולם חושבים, אבל באמת, באמת יש עוד אריה ביער! והוא גדול ממך כמו שאתה גדול ממני! פניו מאיימות והשאגה שלו חזקה הרבה, הרבה יותר. הו, הוא מפחיד הרבה יותר ממך." ואז האריה התמתח בכל גופו ושאג עד שכל יער-העד רעד.

"קח אותי לאריה הזה" אמר "אני אטרוף אותו, ואחר כך אוכל אתכם לקינוח."

שני התנים הקטנים רצו בקפיצות קדימה והאריה הלך אחריהם. הם הובילו אותו למקום בו עמדה באר גדולה של מים. הם עמדו מצד אחת של הבאר והאריה בצד שני.

"הוא חי כאן, אבא אריה" אמר התן הקטן "הוא חי כאן למטה!"

האריה ניגש קרוב והסתכל לתוך הבאר. ובאמת ראה במים את פניו של אריה! וכשראה זאת הוא שאג, חרק שיניים והניף את הרעמה שלו.

והאריה שבבאר הניף אף הוא את הרעמה, והראה את שיניו. האריה למעלה שוב נהם והניף את רעמתו ועשה פרצוף מאיים. אך פניו של האריה במים נעשו מאיימים גם הם והוא נראה לא פחות מפחיד.

את זה לא יכול היה האריה לסבול. הוא קפץ לתוך הבאר כדי להלחם באריה ההוא. אך אתם בוודאי מבינים שלא היה שם שום אריה בתוך הבאר. זו הייתה רק הבבואה שלו עצמו במים!

והאריה הזקן שחה והסתובב בתוך הבאר אך לא יכול היה לטפס על הקירות הזקופים שלה ולצאת ממנה ובסוף טבע במים.

וכשהוא טבע שני התנים הקטנים אחזו בכפות זה של זה, רקדו סביב הבאר ושרו

*"האריה מת! האריה מת!
הרגנו את האריה הגדול
שרצה לטרוף אותנו!
האריה מת! האריה מת!
או! או! או!"*